

Művészek az iskolában - 2014-15 - Mécs Miklós - Korrekciós osztály

Mikor először hallottam a tranzit.hu "Művészek az iskolában" projektjéről, azon túl, hogy azonnal volt iskolám, az esztergomi Dobó Katalin Gimnázium jutott eszembe, rögtön felsejlett egy ötlet, ami valójában - a projekt tartalmának ismerete nélkül - maga a cím: "művész 'van' az iskolában"

Az egészben a fantáziámat leginkább ez a magyar nyelvben és a címben elhallgatott, rejtve megjelenő 'van' létige indította be. Tehát, hogy a lényeges, a legfontosabb elem a jelenlét. A "művész" beköltözik az iskola egyik termébe, szobácskájába, sufnijába, ott fekszik és kel, teszi mindazt, ami elkerülhetetlen, él.

A pályázatomat visszafordítva is így képzeltem először, hogy nem is részletezem az ötletet, mert úgy gondolom minden árnyalással csak egyre inkább beárnyékolnám ezt a nyílt, világos gondolatot.

Úgy gondolom, ha ennek értelmében olvassuk el a tranzit.hu felhívását, minden világos.

...

Jobban átgondolva, hogy ha ezzel valóban pályázni szeretnék, mégis fel kéne hoznom valami meggyőző érvet, hisz első ránézésre tán túlságosan naivnak tűnhet. Ám mégis mindkét irányba (a tranzit.hu és az iskola felé is) ezt a gyanút gondoltam felhasználni. Hogy igen, felmerül a projekt naivitása, de tán pont ezt tudom a legerősebb érvként is felhozni. Mégpedig, hogy naivabb leszek az ötödikesnél is. Ám éppen, mint élő példája a "felnőtt" ember elhallgatott, ám rejtett létigeként jelenlevő naivságának, ami bátor, őszinte naivság, nem szégyen, sőt, csábító, lenyűgöző, termékeny.

A tranzit.hu által szervezett találkozón, ami várakozásaimat felülmúlva, több szempontból is az ötlet realitását támasztotta alá, felmerültek kérdések, észrevételek, amikre ott válaszoltam is. Most megpróbálom ideidézni, mert tanulságosak lehetnek.

"Ha nincs konkrét terv, akkor mi fog megvalósulni":

Óvodai gyakorlataim, a GYIK Műhelyben és a Fiatal Képzőművészek Stúdiójában tartott gyerekfoglalkozásaim során világossá vált, hogy a nevelést csak, mint kezdeményező, tevékeny társ tudom megoldani. Tehát elkezdek matatni valamit saját érdeklődésből, ami felkelti az érdeklődést, és aki akar, betársul, részt vesz benne, alakítja a tevékenységet.

Sokszor tapasztaltam másoknál is, hogy a túlzottan célirányos, időkeretek közé szorított foglalkozás érdektelenségbe fullad. Így képzem az otlétemet is: nem én keresem fel a gyerekeket, hanem a lassan kialakuló barátkozások, vonzalmak során alakul majd, mit is kezdünk egymással.

"Milyen funkcióban leszek":

A "művész" kifejezés tudatos kerülése alapvető. Ezen túl lehetnek játékos funkcióim, mint gondnok, pályaválasztási tanácsadó, háztartásökonómia-életvitel tanársegéd, filozófus, rádiós, újságíró, filmklubos, stb. Vagy a tevékenységekből adódó - pl. szakács végzettségem, és mivel magam is el kell látnom - büfés.

"Nem fogják-e felgyújtani az iskolát?":

Az első kérdéshez is visszacsatolva, és az alcímben meglebbentett kifejezést kifejtve, az iskolai életem egy "szigorú" önnevelési életterv kísérlete lenne elsősorban. Ez eléggé

meghatározza a mozgásteremet, ám szokatlanságából fakadóan rendkívül kreatív tevékenységek kiindulása is.

(A tavalyi év szeptemberében Dunaújvárosban megfogalmazott manifesztó a lábjegyzetben olvasható.)

A szabadság nem a féltelenség és felelőtlenység. A boldogság nem az élvezet. A siker nem a pénz vagy a mások feletti uralom, vagy mások legyőzése.

Ha nem is minden a totális ellenkezője annak, amit képzelünk ezekről az alapfogalmainkról, de gyökereiben könnyedén lehetséges teljesen ellentétes példákkal igazolni.

Tiszteletreméltó teljesítmény nem csak a (ezer)egyről az (ezer)kettőre jutás, hanem a (száz)kettőről a (száz)egyre jutás is lehet.

A hierarchia, a birtoklás, az egoizmus a végtelenbe tart, de a végtelenről, ha jól figyeltem a gimnáziumi óráim során eddig még csak olyanok számoltak be hitelesen, akik a 0-át vették célba. Akik a heterarchiát, a közös tulajdont (vagy egyenesen a tulajdonnélküliséget), az individualizmust (vagy egyenesen az ego halálát) hirdették.

A hasonlatok becsapósak lehetnek. Mivel csak hasonlítanak, nem azok, így máshonnan nézve könnyen hasonlíthatnak egészen másra is. Kedvem lett volna az ősi folyamhasonlattal élni, hogy az osztályom hangulatát leírjam: szembemenni az árral. De már az ősi példák is sokfélék, van ahol az igazság a forrás, van ahol az óceán, van ahol a folyón való átkelés. Ezért osztályomat inkább egy úszó stéghez hasonlítanám, ahová kimászva szemügyre vehetjük ezt az áramlást.

...

Correction Class (Kisegítő Osztály / Korrekciós Osztály) - - - Dogma 13 - suttogvány

1. "Jó, ha összes tulajdonod elfér Erhardt Miklós 26 darab 1:10-es makettdobozában. A többi legyen műtárgy."

2. "Jó, ha tulajdonaidat nem bocsátod áruba."

3. "Pénzt használhatsz, de jó, ha jó keresztény módjára a névértékét átírod a felére, és aszerint költöd. (Ha jó

zsidó vagy, akkor a harmadára.)"

4. "Jó, ha nem termelsz szemetet (ez vonatkozik a műtárgyaidra is)."

5. "Ha eszel, jó ha legalább még egyvalakit megetetsz."

6. "Jó, ha ingatlannal nem nyereszkedsz. Ha nem használod, add oda másnak, aki használná."

7. "Az "Én vagyok" az Úr, a te Istened. Ne legyen más Istened."

8. "Jó, ha nincs hazád."

9. "Se a családot, se senki a világon: nem műtárgy."

10. "Koldulj! Vagy dolgozz és attól koldulj!"

